

IEVA BĒRZIŅA

Ak, gadi, šie straujie kumeļi!

Tie aizib, vien noplāti rokas:
Te pavasar's vizbuļu zilumā,
Te – vasaru tvanīgjie zārdi!
Un, raugi, kad rudens ar ražu nāk,
Un aizlido dzērvju kāši,
Tu gadiem vēl vienu pieskaiti
Un atmiņu grāmatā veries.
Tur visa ir diezgan: gan balts, gan melns,
Un staro viskošākās krāsas.
Darbs mudina, aicina, pagērē,
Nav laika, nav laika, nav laika!
Tā aizsteidzas gadi - vai skaitīt, vai skumt?
Vai saņemt viņus ar smaidu?
Ar asteru pušķiem un dālijām,
Un cēlajiem rožu ziediem
Tevī aicinām nākošos
Gadu gredzenos iepīt mūžu!